

УКРАЇНСЬКІ ФІЛЬМИ В ПАРИЖІ

2 березня в великій залі Паризького Торгпредства відбувся прогляд для української радянської колонії та представників закордонної кіно-преси двох фільмів ВУФКУ: „Звенигора“ й „Тарас Трясило“. Обидва фільми мали значний успіх: „Трясило“, як фільм історичний, „Звенигора“, як фільм—підсумок артистичних та технічних здобутків ВУФКУ. Не дивлячись на те, що титри обох фільмів були не на французькій мові, паризька критика виявила в відношенню до цього найбільший такт. „Я радий бачити Ваші фільми так, як їх бачить український селянин“—були слова одного з ліпших французьких критиків Буазівона. Оцінку фільмів дуже прихильну для ВУФКУ подали „Ла Сінематографі Франсез“ і щоденик „Ентрансіжан“. В першому часописі Люсі Дерен, віддаючи належне „Трясиліві“, відзначає „Звенигору“, як велике досягнення ВУФКУ. „Ентрансіжан“ пише відносно „Звенигори“: „фільм, в якому є артисти, яких треба відзначити“, „цікава стилізація історичного оповідання“ і кінчає свою оцінку— „Треба вітати завжди продукцію країни, яку ми досить не знали з боку кінематографічного“.

Інші французькі кіно-часописи „Сінемагазін“, „Сінея-Сіне“, й мистецький „Кайе д'Ар“ критику цих фільмів, також прихильну, надруковують в числах, що вийдуть між 15 та 17 березня. Значний крок наперед в виході ВУФКУ закордоном зроблено й цей крок треба визначити цілком успішним.

7 березня на черговому сеансі Паризького Кіно-клубу „La tribune libre du cinéma“ відбулась демонстрація фільму „Звенигора“. Було показано шосту частину „Україна Праці“. Голова Трибуни Шарль Леже в передмові зазначив, що кілька днів тому йому довелось бачити чудову продукцію молодого українського режисера ВУФКУ О. Довженка—„Звенигора“, і він радий, що зараз може дати членам Трибуни одне з ліпших місць фільму, що блискуче показує Україну сьогоднішню—Україну робітника та селянина. Перші кадри „Звенигори“ було зустрінuto оплесками. Сцени маршу піонерів, фізкультурників, картини молодьби, будівництва України викликали щирі овації всієї залі.

Після „Звенигори“ йшла американська картина „Trois sublimes canailles“. Не дивлячись на певну вартість технічну й мистецьку цього фільму, під час демонстрування було чути невдоволення публіки, яке потім в диспуті вилилося в бурхливий протест проти кіно-американізму й констатування перемоги „молодого, свіжого духу українського радянського фільму“ над заявленою американською кіно-концепцією. З промовама виступали Едмон Гревіль, Жорж Оріоль, секретар авангардного кінематографа— „Студія 28“, М. Барі, секретар Трибуни. З найбільшим захопленням прийняла присутня публіка привітання „Звенигорі“ молодого французького робітника—„француза маси“, як він сам себе назвав: „Ми дуже добре знаємо американців, їх ковбоїв, їх буржуазний склад життя, їх солодкі фільми, — це нам обридло і я з захопленням дивлюсь на прості, невибагливі кадри цього українського фільму, — такого зрозумілого й близького для мене“.